

Monarkia on kristillisen seurakunnan valtiomuoto!

Demokratiassa asioita johdetaan yksilön tarpeiden mukaan. Monarkiassa yksilön tarpeita ei huomioida. Todellisuudessa ne huomioidaan paremmin kuin demokratiassa.

Jumala loi maailman aikojen alussa. Kun Hän oli kaiken luonut Hän totesi kaiken hyväksi. Hän yhdisti kaiken toimimaan keskenään. Viimeisenä vaiheena Hän loi ihmisen omaksi kuvakseen, jolle Hän antoi myös säännöt elämään. Hän järjesti kaiken olosuhteineen toimimaan. Kaikki oli täydellistä, kaikkine pienine yksityiskohtineen määritelty, kestävänsä maailman loppuun asti.

Hän on kaiken tehnyt ja kaiken määritellyt etukäteen. Kaikki yksinkertaisesti kuuluu Hänelle! Hallintomuodoksi tuli monarkia, joka on erilainen kuin maallinen monarkia.

Siihen liittyy voimakkaasti yhteisöllisyys, joka lähtee Jeesuksen osoittaman esimerkillisen rakkauden pohjalta. Seurakunta menestyy toimimalla yhteisöllisesti. Tehdään asioita yhdessä. Yhdessä tehden saamme aikaan jotain. Kaikki lähtee Jeesuksen esimerkillisestä toiminnasta. Hän rakastaa meitä yli kaiken. Hän oli valmis puolestamme kuolemaan ristillä. Siinä oli todellista erilaista rakkautta. Se tarkoittaa rakkautta, jossa rakastetaan toista enemmän kuin itseä. Palvellaan muita ja heikkoja nostetaan.

Tämä asia on suorastaan vallankumouksellista. Tämä merkitsee sitä, että meidän tulee asettaa toinen ihminen omien tavoitteidemme edelle, jos toimimme kuten Jeesus.

Meidän pitäisi muuttaa koko systeemi toiseksi, kuin mihin olemme tottuneet.

Jeesus antoi meille todellisen mallin. Hänen esimerkkinsä on mennyt meiltä monelta ohi. Kiinnitämme huomiota toisarvoisiin asioihin, jolloin monet tärkeät asiat jää huomaamatta. Niin tämäkin. Meidän pitäisi olla rauhantekijöitä! Se tulisi olla kaikkien seurakunnan jäsenten ja johtohenkilöiden tavoite. Tämä saavutetaan silloin kun ei korosteta henkilöä, vaan pysytään Raamatun ohjeissa yhteisöllisissä ohjeissa.

Kuulin tästä aiheesta Shoukat Anjamin puhuvan ja se herätti minutkin

Asian yhteydessä nousee esiin myös kysymys: - Minkälainen seurakunta oli Jeesuksen ja apostolien toiminnan aikana?

Hallitusmuotona oli **monarkia**, jossa valta kuului yksin Jeesukselle. Seurakunnassa oli vanhimmisto, joka johti asioita. Ei ollut pappeja eikä piispoja.

Jumala on **Raamatussa** määritellyt ja määrittelee asiat ja itsensä jo etukäteen. Hallitusmuodoksi valikoitui **monarkia**. Raamattu on täydellinen kirja. Sieltä löytyy ohjeet kaikkiin tilanteisiin. Raamattu ei tarvitse enää uutta määrittelyä, vaan siellä löytyy vastaus kaikkiin kysymyksiin. Lisäksi Raamatun yhteydessä toimii Pyhä Henki, joka neuvo meitä. Jumala on kirjassaan tuonut elämänohjeet kaikille aloille. Raamatun ilmoittamista asioista ei tarvitse enää äänestää! Sen sisältöä ei meidän ihmisten tarvitse enää, eikä saa muuttaa. Kaikki on jo etukäteen valmiiksi ajateltu ja suunniteltu. Rakkauden Jumala johtaa asioita.

Demokratia on vallannut seurakunnat

Yksilön oikeuksien korostaminen seurakunnassa antaa demokraattiselle eliitille valtaa. Jos tällainen eliitti on seurakuntaan päässyt muodostumaan, niin sillä seurakunnassa on yleensä enemmistö ja samalla päätösvalta. Aika harva äänestäjä kyselee silloin enää, mitä Jumalan Sana asiasta sanoo. Tämä ei ole seurakunnalle hyvä asia, sillä seurakunnasta tulee silloin samanlainen kuin joku maallinen urheiluseura on. Uskovien hengelliset tuntomerkit häviävät ja sulaudutaan valtakulttuuriin. Ote hengellisiin asioihin kirpoaa.

Seurakunnissa jossa demokratia on saanut sijaa, siellä etsitään ensimmäisiä sijoja. Sinne valtakulttuuri työntyy voimalla minä, minä ja minulle. Jäsenet ovat itseänsä täynnä ja odottavat palveluja itselleen. Siitä tulee maailmasta tulevaa valtakulttuuria. Siinä suositaan sitä joka on paras, hän saa palkinnon. Muiden ei ole väliä. He tulokoon toimeen miten tulevat.

Meillä on kulttuuriksi muodostunut poikkeuksellisuus. Me arvostamme poikkeavasti käyttäytyviä henkilöitä. Heitä ei normit koske. He kuuluvat valtaeliittiin.

Raamattu kyllä lupaa palkinnon sille joka voittaa. Pitää kilpailla vain vanhurskauden sääntöjen mukaan. Silloin puhutaan kuitenkin eri tasoilla kilpailemisesta.

Demokratinen valtakulttuuri tulee monissa seurakunnissa paremmin kuulluksi kuin Pyhä Henki. Valtakulttuurin edustajia on yleensä aina enemmistö. Demokratiassa ilmenee kapinallisuutta Raamatun Sanaa kohtaan.

Seurakunnissa yksilöiden edut usein riitelevät ja siitä seuraa hajaannusta.

Seurakunnissa syntyy riitatilanne yleensä jonkun eduista tai niiden puutteesta.

Seurakuntia johtaa usein vanhimmisto, jossa on esim. 4 jäsentä. Asioista äänestettäessä äännet jakautuvat vaikka 3 vastaan 1. Sitten päätetään demokraattisesti äänien mukaan. Päätös voi olla täysin Raamatun vastainen, jossa 3:n ryhmän voitti. He tekevät päätöksen ja toinen ryhmä kokee, että heidät on pantu syrjään, ei heitä kuunnella. Asiaa ei saisi ratkaista tällä tavalla. Seurakunta jakautuu puolueisiin. Pitäisi ensin kuulla mitä Pyhä Henki ja Raamatun Sana asiasta sanovat ja sitten tehdä kiireetön päätös. Yleensä meillä on kiire päätöksiä tehtäessä, ettei asioita ehditä hoitamaan asiallisesti. Todellisuudessa meillä ei niin kiire ole, etteikö niitä pystyisi hoitamaan rauhallisesti ja parasta vaihtoehtoa etsien. Parasta päätöstä kannattaa odottaa!

Demokratiaa voidaan käyttää myös keinona kirkon vahingoittamiseen. Esimerkiksi homoäänestys eduskunnassa oli vastoin Raamatun Sanaa. Raamattu ei tunne demokratiaa. Sitä ei olisi saanut päästää äänestykseen lainkaan. Kansanedustajille ei päätäntävaltaa asiasta kukaan ole koskaan antanut. He kuitenkin päättivät! Kaiken lisäksi he äänestivät Raamatun Sanaa vastaan.

Valintoja uskovan elämässä!

Nämä samat valinnat tulevat esiin myös meidän jokaisen yksityisen uskovan elämässä!

Ne tulevat meidän eteemme vääjäämättömästi. Me joudumme valitsemaan!

Meidän on uskovina valittava näistä kahdesta toinen, joko **monarkia** tai **demokratia**. Yksinkertaisemmin sanottuna valitsemme Raamatun Sanan ja oman järkeämme päätelmien väliltä. Valinnoissa me joko tottelemme Raamatun Henkeä tai me teemme oman valintamme. Raamattu edustaa hengellisyyttä ja toinen lihallisuutta. Demokratiasta voi sanoa, että se on kapinallisuutta Raamatun Sanaa kohtaan. Käytännössä Henki ja Liha ovat aina vastakkain.

Yksilönä valinta ensin tehdään ja sitten se valinta näkyy viiveellä myös seurakunnan valinnoissa.

Valinta on enemmän kuin tärkeä. Jos valitsemme Raamatun, monarkian, yhteisöllisyyden ja Jeesuksen rakkauden kautta olemme turvallisella puolella. Siinä tuleviin valintoihin pääsee vaikuttamaan Pyhä Henki.

Jos valinta on **demokratia**, saamme valita vapaasti sen vaihtoehdon, joka on **minusta** paras ja oikeudenmukaisin. On huomattava, että valitsija silloin olen **minä** eli minun lihani.

Näillä alueilla käydään elämämme kovimmat sisäiset taistelut! Meidän ei ole kovin helppoa tehdä valintoja. Liha sanoo, että tee näin ja Henki sanoo vallan toista.

Elämää jo hiukan nähneenä sanon, että **aina** kannattaa kuulla Hengen ääntä. Lihan tie johtaa aina turmioon.